

даде му и едиѣ часть отъ земѣ-тѣ си въ Тракіѣ (715 г.).

Въ царуваніе на Лва Исаврянина, Теодосіевый прѣемникъ, Сарацини-ти бѣхѣ нападнѣли на Цариградъ и държяхѣ го цѣлѣ годинѣ въ обсадѣ. Българе-ти, като пріятеле на Византійцы-ты, трѣбваше да имъ помогнѣтъ въ това обстоятелство: заради това тѣи излѣзохѣ на срѣщѣ Арабы-ты, нападнѣхѣ отгорѣ имъ, та гы побѣдихѣ и принудихѣ гы да оставять Цариградъ; оттамъ послѣ гы потирихѣ и додѣ да гы изгонять съвсѣмъ изъ Гърцкѣ-тѣ земѣ, избиха имъ до 22,000 душъ (719).

ДОБРЕ или КОРМЕСЬ.

Въ врѣмя-то на тоя Господаръ Българе-ти бѣха много добрѣ съ Гърцы-ты, и това тѣхно мируваніе трая до 755-тѣ годинѣ, до когато Константинъ Копронимъ, тогашній Гърцкый царъ повели да съзидѣтъ крѣпости на границы-ты, между Имперіѣ-тѣ и Българіѣ. Тогасъ Българе-ти ся усѣмнихѣ отъ това укрѣпываніе на Имперіѣ-тѣ, та поискахѣ да подновять условія-та на мира; нъ Императоръ-тѣ понеже нерачи да чюе прѣдложеніе-то имъ, тѣи нападнѣхѣ на оныя, що градахѣ крѣпости-ты, та гы изсѣкохѣ и съсипахѣ твърдины-ты, послѣ трѣгнѣхѣ да опустошавать Гърцкѣ-тѣ земѣ: прѣзъ дѣто поминяхѣ, вничко ставаше на прахъ и пепель, додѣ достигнѣхѣ до дългѣ-тѣ Анастасовѣ стѣнѣ. Гърцкый царъ, разсърденъ отъ